

Sygn. akt IV U 547/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016r. w S.

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 kwietnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 547/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 kwietnia 2015r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisu art.68 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748) odmówił A. P. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 17 listopada 2014r. Z. P., powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej z 27 marca 2015r., która stwierdziła, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, a niezdolność ta powstała 20 stycznia 2015r. Tym samym całkowita niezdolność do pracy nie powstała w okresie do ukończenia 16 lat lub do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyła 16 lat życia, nie dłużej niż do osiągnięcia 25 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. P., wskazując, że jest osobą niepełnosprawną z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, lecz się psychiatrycznie, jest pod stałą opieką psychiatry i psychologa, posiada silną depresję. Regularnie przyjmuje leki i pozostaje pod kontrolą innych specjalistów (odwołania k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

A. P., ur. (...), w dniu 19 stycznia 2015r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o rentę rodzinną po zmarłym w dniu 17 listopada 2014r. ojcu – Z. P.. Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z dnia 3 marca 2015r. stwierdził, że A. P. jest całkowicie niezdolna do pracy do 31 marca 2017r., a niezdolność ta powstała w dniu 20 stycznia 2015r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 3.03.2015r., k. 15 akt rentowych). Z uwagi na złożenie przez wnioskodawczynię sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika, sprawa została przekazana do rozpoznania przez Komisję Lekarską ZUS (sprzeciw, k. 23 dokumentacji lekarskiej). Komisja Lekarska rozpoznała u ubezpieczonej: organiczne zaburzenia nastroju oraz nadeśnienie tętnicze. W orzeczeniu z dnia 27.03.2015r. stwierdzono, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 31 marca 2017r., a niezdolność ta powstała 20 stycznia 2015r. (orzeczenie Komisji Lekarskiej z 27.03.2015r., k. 18 akt rentowych). Powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 2 kwietnia 2015r., w której organ rentowy zwrócił uwagę, iż całkowita niezdolność do pracy u wnioskodawczyni nie powstała w okresie do ukończenia 16 lat lub do ukończenia nauki w szkole (jeżeli przekroczyła 16 lat życia), nie później jednak niż do osiągnięcia 25 lat (decyzja z dnia 2.04.2015r., k. 19 akt sprawy).

Zgodnie z art.65 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Stosownie do treści art.68 ust.1 powyższej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1. do ukończenia 16 lat;
2. do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
3. bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Rozstrzygnięcie zasadności odwołania ubezpieczonej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, a niezdolność ta powstała przed ukończeniem 16 roku życia lub przed ukończeniem nauki w szkole, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, którzy w sporządzonej opinii rozpoznali u ubezpieczonej dystymię oraz inteligencję niższą od przeciętnej (poza obszarem upośledzenia umysłowego) przy braku cech organicznego uszkodzenia (...). W ocenie biegłych u A. P. zarówno obecnie, jak i w przeszłości nie występowała ani całkowita, ani częściowa niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny. Przeprowadzone badanie psychologiczne wykazało, iż sprawność intelektualna ubezpieczonej pozostaje na poziomie inteligencji niższej od przeciętnej (tj. poza obszarem upośledzenia umysłowego), nie diagnozowano jednak wykładników organicznego uszkodzenia (...) (rezultaty testów do badania organicznych uszkodzeń mózgu kształtowały się ilościowo jeszcze na poziomie normy). Wyniki tych badań uznano jako bardziej miarodajne, gdyż nie można zafałszować rezultatów testów w kierunku zdolności wyższych niż w rzeczywistości posiadane. Biegli sądowi zdiagnozowali jedynie objawy dystymiczne, nie stwierdzono natomiast zaburzeń psychicznych, sprowadzających niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny. Całość obrazu klinicznego nie wskazuje na występowanie u wnioskodawczyni zaburzeń psychicznych, sprowadzających całkowitą bądź częściową niezdolność do pracy. Zdaniem biegłych sądowych psychiatry i psychologa nie można się zgodzić z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 27.03.2015r., w który uznano u ubezpieczonej całkowitą niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny, gdyż oparte zostało na błędnych przesłankach – u ubezpieczonej rozpoznawano bowiem organicznie pochodzące zaburzenia psychiczne w postaci organicznych zaburzeń nastroju, tymczasem wobec braku zmian organicznych w (...) u A. P. diagnozować należy dystymię (opinia biegłych psychiatry i psychologa, k. 16 akt sprawy).

Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie. Biegli wydali opinię po przeprowadzeniu badania psychologicznego oraz psychiatrycznego ubezpieczonej oraz po analizie dokumentacji medycznej. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Ponadto strony postępowania nie

zgłaszały do niej żadnych zastrzeżeń, w tym ubezpieczona nie miała do niej uwag, ani też nie składała nowych wniosków dowodowych w tym zakresie. Wobec całokształtu okoliczności sprawy oraz w oparciu o sporządzoną opinię biegłych psychiatry i psychologa Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona nie spełnia przesłanek wymaganych do nabycia prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu określonych w art. 68 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc, Sąd oddalił odwołanie.